

uden Hensyn til Albersklassen, medens den sædvanlige Regel bliver at følge, naar Logternes Antal er lige." Om Indkaldelsesmaaden handles dernæst i § 24, hvor det hedder i 2det Affnit: „Samtlige til Flaadens Linie hørende søfarende Værnepligtige skulle i Løbet af den første Halvdeel af hvert Mars Februar Maaned, forsaavidt de til den Tid ere her i Landet og ikke ere hindrede ved lovligt Forfald, under en Mulet af 10 Rd., melde sig hos en Mynstringsbestyrer, der da meddeler dem Underretning om, hvorvidt de ere indkaldte til Tjeneste eller ikke." V. Justitsministeriet skulle Visterne over dem, som indkaldes, forfattes og trykt omdeles til Mynstringsbestyrerne; Udskrivningscheferne sidde som rolige Tilskuere, de have ikke Noget dermed at bestille, hos Mynstringsbestyrerne kunne de Søværnepligtige faae at vide, om de skulle indkaldes til Tjeneste eller ikke. En saadan Indkaldelsesmaade finder jeg kunde nogenlunde gaae an med Hensyn til de Landværnepligtige og de ikke søfarende Søværnepligtige, som forudsættes at være her i Landet, og som man vel kunde faae fat paa, hvis Noget af dem vilde lusse sig fra Tjenesten, men hvorledes den skulde kunne gaae an med Hensyn til de egentlige Søfarende, det forstaaer jeg virkelig ikke; thi man maa jo forudsætte, i Særdeleshed hvis Handel og Søfart er i Flor og Vandene aabne, at Halvdelen eller Størstedelen af de Søfarende ere borte. Nu veed jeg vel, at man antager, at Lovudkastets § 45 nok vil hidrage til, at de alligevel møde. Det hedder nemlig i denne Paragraph: „Hvis en søfarende Værnepligtig paa Grund af gjen- tagen Fraværelse i udenrigs Fart i Sessions- tiden, uden dog at være i det i § 43 omhand- lede Tilfælde, ikke inden sit 30te Aar er be- handlet til Udskrivning, kan saadan Fraværelse ikke længer betragtes som lovligt Forfald for ham for at møde paa Sessjonen, og han bli- ver da, saafremt han af fornøvnede Grund atter udebliver fra Sessjonen med det 30te Aar, paa den følgende Sessjon at udskrive forlobs, hvor- efter han ikke mere kan udmønstres i udenrigs Fart eller forlade Landet, forinden han har gjort Fyldest for samme Tjeneste, som ordent- ligviis affordres hans Svøvnlige med de lavere Lodtrækningsnummere". Jeg troer nu, at man aldeles ikke kan stole paa, at denne Para-

graph vil have den dermed tilsigtede Virkning. Lad os tænke os det Tilfælde, at flere paa en- gang bleve forlobs udfkrevne af den i Paragraphen anførte Grund, og at man sendte dem ind til Tjeneste i Marinen, men Marinens Skibe allerede vare borte; hvad skal man da gjøre ved saadanne Foll, naar Marinen hverken har Brug for dem eller Penge til dem. Jeg mener, at det, som denne Paragraph vil hidrage til, det er: at jage de Søfarende ud af Landet eller i alt Fald foranledige, at de forlange Flytte- beviis til Hertugdømmerne; der blive de ud- fkrevne efter ganske andre Principer. — Der er endnu en anden Omstændighed, som jeg mener viser, at den Indkaldelsesmaade, som omhand- les i § 24, ikke er hensigtsmæssig med Hensyn til de Søfarende; man har nemlig, for at Reg- lerne om Landværnepligten skulle anvendes paa Søværnepligtige, ogsaa villet inddele dem, som udskrives til Søkrigstjenesten, i Flaadens Linie og Flaadens Forstærkning og endvidere bestemt, at de, som høre til Forstærkningen, kun kunne indkaldes i Krigstid og naar overordentlige Rusninger finde Sted. Naar man nu betæn- ker, at de, som høre til Flaadens Linie, have Lov til at fare, saameget de ville, saa at Største- delen af dem kunne forudsættes at være fra- værende, og at man paa den anden Side ikke maa røre ved Forstærkningen, saa seer jeg ikke rettere, end at Marinen kan komme i den største Forlegenhed. Jeg mener, at denne Inddeling i Flaadens Linie og Flaadens Forstærkning ikke er helbig. Armeen inddeles i den staaende Hær og Forstærkningen; den staaende Hær indbefat- ter Linien og Krigsreserven; men der er her den store og væsentlige Forskjel, at de, som høre til den staaende Hær, maae ikke reise ud af Landet uden Krigsministeriets Tilladelse. Her kan man altsaa stole paa, at de ere i Landet, hvorimod de, som høre til Flaadens Linie, have Lov til at seile, saameget de ville, saa at man ikke kan regne paa, at man i paakommende Tilfælde kan faae fat paa dem, og jeg seer som alt anført ikke rettere, end at Marinen kan udskettes for at komme i den største Forlegen- hed, naar de, som høre til Linien, ere fraværende, og man ikke maa indkalde dem, som høre til Forstærkningen, uden netop i Krigstilsælde. Det hedder endvidere i § 24, 3die Passus: